

Dr. Amir Karić:

OBAVEZNI SMO PLANIRATI BUDUĆNOST U GRANICAMA NAŠE MOĆI

Amir Karić je rođen u Vranovićima kod Gračanice, 23. 03. 1971. godine. Oženjen je, ima kćerku i dvojicu sinova. Završio je Gazi Husrev-begovu medresu u Sarajevu, diplomirao na Fakultetu islamskih nauka, a magistrirao i doktorirao na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu. U toku agresije na R BiH prekinuo je studij i uključio se u Armiju Republike Bosne i Hercegovine, u kojoj je bio bez prekida od aprila 1992. do januara 1996. godine.

Bio je imam, hatib i mualim na području Medžlisa Islamske zajednice Srebrenik, kasnije uposlenik Behram-begove medrese, te trinaest godina glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Tuzla, odakle je 2013. prešao na dužnost rukovodioca Vjerskoprosvjetne službe Rijasetu Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini. Istovremeno sa ovom dužnošću povjereno mu je obavljanje poslova iz nadležnosti generalnog sekretara Rijasetu.

Od 2010. do 2013. godine bio je član Sabora Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini.

Pohađao je nekoliko stručnih programa, od toga tri puta u SAD, na University of Missouri, Columbia, Cornell University, te University of California, Santa Barbara. Nakon izbora u zvanje docenta na državno-pravnoj naučnoj oblasti 2011. godine, predaje na Pravnom fakultetu Univerziteta u Tuzli.

Sudjelovao je na više domaćih i međunarodnih naučnih i stručnih konferencija. Autor je dvije knjige, *Panislamizam u Bosni* (Sarajevo, 2006.) i *Položaj muslimana u Evropskoj Uniji* (Sarajevo, 2012.), deset stručnih i naučnih radova objavljenih u časopisima u Bosni i Hercegovini i R Hrvatskoj, te nekoliko desetina recenzija, eseja i tekstova druge vrste objavljenih u domaćoj periodici.

Sada je na dužnosti direktora Uprave za obrazovanje i nauku i član je Rijasetu Islamske zajednice.

Razgovarala: Senada TAHIROVIĆ

UDK 28-75(047.53)

SAŽETAK: U ovom intervjuu o razlozima, povodima i ciljevima kreiranja desetogodišnjeg Plana i strategije razvoja obrazovnih i naučnih ustanova Islamske zajednice u BiH, o obrazovanju kadrova za potrebe Islamske zajednice, o budućnosti medresa, o misiji Islamske zajednice na polju obrazovanja i drugim pitanjima razgovarali smo sa dr. Amirom Karićem, direktorom Uprave za obrazovanje i nauku Rijasetu islamske zajednice u BiH.

Na 10. redovnoj sjednici Sabora IZ u BiH usvojen je Pravilnik o organizaciji i radu Rijasetu kojim je definirano da je Rijaset najviši izvršni organ za vjerske, obrazovne, ekonomske, finansijske, pravne, administrativne i druge poslove Islamske zajednice. Rijaset se organizira kroz uprave kao stručne, administrativno-upravne cjeline na čijem čelu se nalaze direktori uprava

i druge organizacione jedinice na čijem čelu se nalaze rukovodioci organizacionih jedinica. Vi ste imenovani za rukovodioca Uprave za obrazovanje i nauku. Možete li navesti nadležnosti ove uprave i njene prioritetne zadaće u narednom razdoblju?

Reorganizacijom Rijasetu ostvarene su bolje pretpostavke za brži i

efikasniji rad u svim oblastima njegove nadležnosti, pa tako i u pogledu obrazovanja i naučno-istraživačke djelatnosti. Uprava za obrazovanje i nauku obavlja upravne i druge stručne poslove Rijasetu koji se odnose na sistem obrazovanja u ustanovama Islamske zajednice, osiguranje uslova za rad, izradu planova,

“Postoji izreka da plan nije ništa, a da je planiranje sve, čime se naglasak stavlja na proces, odnosno plan kao otvorenu knjigu u smislu neprekidnog preispitivanja, mijenjanja, ažuriranja i poboljšavanja tokom pripreme i tokom same njegove realizacije. Izradom Plana o razvoju obrazovnih i naučnih ustanova Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini za period od 2014. do 2024. godine definirani su glavni ciljevi i glavni pravci razvoja obrazovnog sistema Islamske zajednice.”

udžbenike vjerskih predmeta, naučnoistraživačku djelatnost, izdavaštvo, islamsku vjeronauku u javnim i privatnim školama, i druge srodne poslove, a koji su propisani Pravilnikom o organizaciji i radu Rijasetu. U nadležnosti Uprave za obrazovanje i nauku su fakulteti, medrese, Islamska gimnazija, Prva bošnjačka gimnazija, Institut, biblioteke, El-Kalem, Muzej i Centar za dijalog. Samim time, djelatnosti ovih ustanova su preokupacija Uprave, a njihovo konsolidiranje i unapređenje je prioritet njenog rada.

U aprilu ove godine je na različitim forumima, institucijama i organima IZ-e predstavljena Strategija razvoja obrazovnih i naučnih ustanova Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini u narednih deset godina. Vi ste koordinirali ovim projektom. Šta su temeljni razlozi i povodi za kreiranje ove strategije i koji je njen glavni cilj?

Postoji jedna izreka koja glasi: “Ako ne znaš kuda ideš, nikada nećeš stići”. U njoj bi mogao biti sadržan odgovor na Vaše pitanje. Međutim, prije svega obavezni smo planirati budućnost u granicama naše moći,

tako Uzvišeni od nas traži: “Neka pogleda svako šta je za sutra pripremio”. Dakle, trebamo planirati da ne bismo bili žrtve budućnosti. U suprotnom, bit ćemo objekti dešavanja i slijediti tuđe obrasce. To ne bi bio dobar izbor. Potrebno je da shvatimo kako je moguće kreirati procese i aktivno sudjelovati u oblikovanju budućnosti ako imamo viziju, odnosno predodžbu budućnosti, tj. sliku ili ideju kuda želimo ići; dobru strategiju, odnosno plan kako doći do cilja; ako uvjerimo ključne ljude u ispravnost vizije i strategije, i napokon ako imamo efikasnu realizaciju. U vezi sa planovima ili strategijama postoji jedna klasična zabluda kod ogromnog broja ljudi, pa tako i kod ljudi unutar Islamske zajednice. To je mišljenje da kada se uradi plan tj. dokument od nekoliko stotina stranica teksta da se time završava posao. Istina je potpuno drugačija. Postoji izreka da plan nije ništa, a da je planiranje sve, čime se naglasak stavlja na proces, odnosno plan kao otvorenu knjigu u smislu neprekidnog preispitivanja, mijenjanja, ažuriranja i poboljšavanja tokom pripreme i tokom same njegove realizacije. Izradom Plana o razvoju obrazovnih i naučnih ustanova IZ u Bosni i Hercegovini za period od 2014. do 2024. godine definirani su glavni ciljevi i glavni pravci razvoja obrazovnog sistema Islamske zajednice. Važno je dostići postavljene ciljeve, a svjestan sam da će se tokom deset godina mijenjati okolnosti na koje ćemo moći malo ili nimalo utjecati, a one će sigurno utjecati na nas, zbog čega ćemo morati ažurirati naše planove u pojedinostima. Ja tako tumačim ove procese, kao otvorene i fleksibilne, tim prije što je reforma trajan proces, jer onog trenutka kada prestanete mijenjati, počinje proces zastarijevanja, okoštavanja i dekadencije. U izradu plana bile su uključene sve obrazovne institucije Islamske zajednice. Nastavno-naučna vijeća četiri fakulteta, medrese, druge ustanove Islamske zajednice kao i nekoliko stručnjaka koji nisu zaposleni u institucijama

Islamske zajednice. Nakon izrade nacрта Plana vođene su konsultacije sa nizom pojedinaca koji su dali svoj doprinos u njegovu oblikovanju. Organizirano je nekoliko prezentacija i rasprava unutar obrazovnih ustanova Islamske zajednice. Na koncu organizirano je Savjetovanje na kojem je sudjelovalo preko stotinu stručnjaka iz Islamske zajednice, i izvan institucija Islamske zajednice. Dakle, ovaj plan nije djelo pojedinca, ili male grupe ljudi, nego velikog broja nas. Pristup je bio inkluzivan. Kao i sve drugo, Plan ima i svoje kritičare. To je dobro, jer će nas njihove opservacije tjerati na preispitivanje kvaliteta njegovih pojedinih dijelova. Štaviše, ja pozivam našu javnost, intelektualce i profesore na kritičko propitivanje Plana. Istina, općenite konstatacije i donošenje zaključaka unaprijed bez argumenata neće nam mnogo pomoći. Međutim, najmanje poželjna situacija je da naša javnost prešuti ovako važno pitanje. Dakle, tek smo na početku puta.

U forumu ovog broja Muallima predstavljamo sažetke svake pojedinačne studije Strategije. Svaka od ovih studija otvara niz pitanja za našu stručnu i akademsku javnost. Možete li nam kazati, na čemu se zasniva procjena da su nam potrebni školski centri, te u čemu se ogleda potreba Islamske zajednice za aktivnim uključivanjem u predškolski odgoj kroz strategijom predviđeno formiranje predškolskih ustanova unutar IZ?

Temeljna je zadaća Islamske zajednice omogućiti, odnosno pomoći svojim pripadnicima da žive i da mogu odgajati svoju djecu u skladu s islamskim načelima i propisima. Ako uzmemo u obzir tu elementarnu obavezu, onda smo obavezni iskoristiti sve mogućnosti kako bismo što potpunije vršili tu misiju. Smatrao sam neophodnim da organiziramo istraživanje koje će pokazati, da li postoji interes pripadnika Islamske zajednice za takvom vrstom aktivnosti, da li postoje realne potrebe i pretpostavke. Kao rezultat istraživanja nastala je Studija o opravdanosti i izvodljivosti otvaranja predškolskih

ustanova Islamske zajednice. Provedeno je terensko istraživanje u 52 grada, odnosno medžlisa. Uzeti su u obzir svi relevantni faktori: natalitet, ekonomska sigurnost i finansijski prihodi stanovnika, konkurencija na tržištu usluga, kadrovski potencijali na tržištu rada itd. Nakon istraživanja izvedeni su zaključci i preporuke. Između ostalih je i taj da od 52 medžlisa samo 15 njih ispunjava minimum uvjeta za koje se smatra opravdanim ulaganje u otvaranje predškolskih ustanova. Međutim, u studiji je ponuđeno nekoliko preporuka za ostvarive oblike djelovanja, kao što su mektebske igraonice, putujući mektebi i drugi.

Dakle, nakon ovog istraživanja, odnosno sa ovom studijom nudimo jasnu predodžbu o potrebama s jedne i mogućnostima s druge strane. Bez nje, moglo bi se samo nagađati.

Isti je slučaj i sa Elaboratom o opravdanosti otvaranja školskih centara Islamske zajednice, koji je nastao nakon opsežnog terenskog istraživanja. U njemu je razrađen koncept modernog školskog centra, od predškolskog odgoja, preko osnovne škole do srednje škole.

Onog trenutka kada se steknu uslovi, i ako se steknu, znamo kakvu ustanovu, odnosno koji model ustanove ćemo imati. Još jednom naglašavam da ćemo svoje odluke poduzimati na temelju empirijskih istraživanja, a ne na osnovu razmišljanja ili želja pojedinaca.

Ovom strategijom u medresama se nastavlja proces već započetih promjena. One bi prema desetogodišnjem Planu nastavile svoj rad i djelovanje mimo već spomenutih školskih centara. S obzirom na iskazanu želju za otvaranjem i srednjih škola u okviru školskih centara, šta je budućnost medresa?

Medrese su srednje vjerske škole i konsenzus je da takvo određenje trebaju zadržati. Međutim, one već osam godina funkcioniraju tako da se završetkom školovanja u medresi ne stiče se stručno zvanje imam, hatib i muallim kao što je bio slučaj do 2006. godine. Rekao bih da je to bila razdjelnica za dalje profiliranje medrese. Sada je u nastavnom planu i programu, po fondu časova zastupljeno 30% vjerskih predmeta, a 70% se odnosi na ostale, i to prirodno-matematička, jezička, društvena, multidisciplinarna grupa, te izborna

“ Uslovi u kojima imami danas rade, odnosno složenost poslova, zahtijevaju dodatne napore da kreiramo studije tako da se oni još bolje osposobe za vođenje džemata kao i za druge dužnosti u Islamskoj zajednici. Smatram da pored bazičnog teološkog znanja, tj. sticanja kompetencija u klasičnim vjerskim naukama, te ovladavanja fundamentalnim znanjima iz oblasti humanističkih i društvenih nauka, potrebno je sticanje i drugih kompetencija i praktičnih znanja neophodnih za obavljanje dužnosti u Islamskoj zajednici. ”

nastava. Reforme ciljaju ka tome da se učenicima osigura najkvalitetnije obrazovanje, najbolja priprema za odabir studija za koje učenici imaju najviše afiniteta i za odabir zanimanja u kojem će se najbolje razvijati. U tom smislu planiramo dalje raditi na polju izborne i fakultativne nastave. Drugi cilj je da se učenicima omogući kompetitivnost na univerzitetima u inozemstvu. To podrazumijeva postepeni prelazak da se dio nastave realizira na engleskom jeziku. Uvjeren sam da je to veoma ostvarivo tokom sljedećih deset godina. Proces treba voditi postepeno i fleksibilno, tj. u skladu sa dinamičnom stjecanja uslova u pojedinim medresama. Bitno je u razdoblju od deset godina ostvariti postavljeni cilj. Sve ovo podrazumijeva i finansijska sredstva za doedukaciju nastavnog

kadra, ali i za određene poticaje. Sve ovo i mnogo drugih detalja imam u vidu kada govorim o pripremanjima i provođenju ovog procesa.

Do devedesetih godina prošlog stoljeća, medrese su bile ustanove IZ koje su primarno obučavale imame, hatibe i muallime, dakle kadar koji je IZ trebala za provođenje vjerskog života na ovim područjima. De facto, Islamska zajednice takvih škola više nema. U studiji o visokom obrazovanju spominje da će islamska zajednica posebnu pažnju posvetiti savremenom odgoju i obrazovanju imama. Na koji način?

Devedesetih godina 20. stoljeća, tačnije tokom agresije obnovljen je rad nekoliko medresa, a neke su novo osnovane. Stručno zvanje imam, hatib i muallim/a sticao se završetkom medrese sve do 2006. godine,

o čemu sam već govorio. U međuvremenu, Fakultet islamskih nauka u Sarajevu je radio određene reforme čime je djelimično preuzeo dio stručnog osposobljavanja studenata za imamski poziv. Istina ovi procesi nisu bili dovoljno sinhronizirani, ali FIN je suštinski premostio tu prazninu o kojoj govorite. U međuvremenu je propisano Pravilnikom o imamima da je uslov za imamsku službu da kandidat ima završen Fakultet islamskih nauka, teološki ili imamski smjer, ili islamski fakultet završen u inozemstvu, s time da je diploma nostrificirana na FIN-u. Dakle, Islamska zajednica ima fakultet za obrazovanje imama.

Istina, uslovi u kojima imami danas rade, kao i svi mi općenito, odnosno složenost poslova, zahtijevaju dodatne napore da kreiramo studije tako da se oni još bolje osposobe za vođenje džemata kao i za druge dužnosti u Islamskoj zajednici. Smatram da pored bazičnog teološkog znanja, tj. sticanja kompetencija u klasičnim vjerskim naukama, te ovladavanja fundamentalnim znanjima iz oblasti humanističkih i društvenih nauka, potrebno je sticanje i drugih kompetencija i praktičnih znanja neophodnih za obavljanje dužnosti u Islamskoj zajednici. Ukratko, znanje mora biti aplikabilno. Iako nije prioritet, ali u odgovarajućem trenutku će biti potrebno stupnjevito normirati kvalifikacije za hijerarhijsko napredovanje, a paralelno s time kreirati i dodatne i specijalističke programe. Ovako govorim na temelju više razgovora koje sam imao sa desetinama imama, različite životne dobi i obrazovnih profila, koji su na dužnostima u džematima u BiH, Srbiji, Hrvatskoj, Sloveniji, Austriji, Švicarskoj, Norveškoj, Švedskoj, Njemačkoj, SAD, itd. kao i razgovora sa nizom naših istaknutih intelektualaca. Poseban izazov je riješiti pitanje osposobljavanja imama za džemate u dijaspori, koji će pored svega spomenutog morati dobro znati jezik zemlje u koju idu na službu. Trenutno je u izradi pravilnik o radu organa Islamske

zajednice u dijaspori. Njime bi trebalo, između ostaloga, normirati i stručni profil imama za dijasporu, a Fakultet islamskih nauka će kreirati određene programe koji će odgovoriti tim potrebama.

Obrazovanje imamskog i muallimskog kadra predstavljalo je stvarnu potrebu Islamske zajednice. Postoje li neke procjene, kada su imami i muallimi u pitanju, kakve su realne potrebe Islamske zajednice za ovim kadrom u narednih deset godina?

Mi imamo precizne podatke o tome koliko će imama i vjeroučitelja svake godine ići u penziju. Prema tim podacima godišnje će u prosjeku biti upražnjenih dvadeset džemata i pet radnih mjesta vjeroučitelja. U ovaj broj, pored penzionisanja, predviđen je i određeni procent napuštanja službe iz drugih razloga. Prema tome, upis studenata i njihov broj treba planirati u skladu s realnim potrebama. Posebno bih htio naglasiti da će se upis studenata na odsjek islamske vjeronauke na svim fakultetima morati reducirati u skladu sa potrebama tržišta rada. Također, upis studentica na teološkom odsjeku FIN-a treba planirati u skladu sa mogućnostima njihovog zaposlenja. Višestruko bi bilo neodgovorno, prema samim studentima, te njihovim roditeljima i članovima Islamske zajednice koji finansiraju njihovo školovanje, školovati studente četiri ili pet godina a da se istovremeno zna da se oni neće moći zaposliti i davati doprinos u društvu. U vezi s ovim, mogu reći da će biti neophodno redizajnirati pojedine studijske odsjeke.

U studiji o visokom obrazovanju se također navodi da će IZ razmotriti pretpostavke o osnivanju vlastitog univerziteta?

Tako je. Ukoliko se steknu uvjeti bilo bi poželjno pokretanje univerziteta, te da se ostvari novi kvalitet u djelovanju Islamske zajednice u području obrazovanja i nauke. Do tada, mnogo je posla kojeg trebamo uraditi.

“Upis studenata i njihov broj treba planirati u skladu s realnim potrebama. Višestruko bi bilo neodgovorno, prema samim studentima, te njihovim roditeljima i članovima Islamske zajednice koji finansiraju njihovo školovanje, školovati studente četiri ili pet godina a da se istovremeno zna da se oni neće moći zaposliti i davati doprinos u društvu. U vezi s ovim, mogu reći da će biti neophodno redizajnirati pojedine studijske odsjeke.”

U osvrtu na predloženu strategiju o visokom obrazovanju, prof. dr. Adnana Silajdžića i doc. dr. Samira Beglerovića koju objavljujemo u ovom broju, stoji njihov prijedlog o privremenom obustavljanju od upućivanja na usvajanje u Sabor IZ i organiziranje niza javnih rasprava, kako bismo dobili kvalitetniju i domišljeniju strategiju? Da li ova strategija ide na usvajanje ili će o njoj biti još razgovora, rasprava i analiza?

Prethodno sam već nešto rekao o tome. Prije više od godinu dana poslao sam pismeni poziv dekani- ma četiri fakulteta Islamske zajednice i zatražio da nastavno-naučna vijeća delegiraju svoje predstavnike u ekspertnu radnu grupu za izradu spomenutog dokumenta. Nakon toga radna grupa je imenovana. Poslije više od šest mjeseci rada ponudila je prijedlog, koji je potom prezentovan na svim fakultetima Islamske zajednice. Vođene su rasprave i nacrt je doživio određene izmjene. Nakon toga organizovano je savjetovanje u Sarajevu o kojem sam već govorio. Pored toga, u međuvremenu obavljene su konsultacije sa značajnim intelektualcima izvan ustanova Islamske zajednice, organizirane službene posjete pojedinim univerzitetima itd. Nakon te procedure, tokom koje je zaista mnogo ljudi svojim prijedlozima dalo doprinos u izradi konačnog teksta, ovaj dokument je usvojio Rijaset. Znam da nisu svi pojedinačni prijedlozi usvojeni tokom javne rasprave, to nije bilo ni moguće, jer je bilo potpuno oprečnih prijedloga, ali javna rasprava o ovom dokumentu je okončana. Kada se bude pristupilo realizaciji pojedinih dijelova iz tog plana, naravno, da će se voditi

razgovori o pojedinostima. U praktičnoj primjeni, mnogi dijelovi spomenuti u ovom dokumentu morat će se prije implementacije razraditi kroz elaborate i konkretne planove, prije svih od strane samih fakulteta. U toj proceduri biće, potpuno sam siguran, stanovitih izmjena i dopuna. Ponovo ističem, ovim je napravljen prvi korak, on jeste značajan, ali do realizacije i implementacije ostaje veoma mnogo svakodnevnog rada, a proces se neće vraćati na početak.

Narav institucija Islamske zajednice zahtjeva da njene obrazovane institucije obrazuju stručne i specijalističke kadrove, ali kadrove čija stručnost ne služi samo osposobljavanju za posao nego i obrazovanju za poziv. S obzirom na to da je obrazovanje, već odavno, u suštinskoj krizi, kako Islamska zajednica može i kako treba odgovoriti tom duhovnom, povijesnom i globalnom izazovu?

Obrazovanje za poziv trebalo bi biti spiritus movens cijelog obrazovnog sistema Islamske zajednice, kao što je svako radno mjesto unutar islamske zajednice poziv, a ne puka profesija. Da kratko objasnim šta podrazumijevam pod pojmom profesija a šta pod pojmom poziv. Profesija je izvršavanje poslova u skladu sa propisima i rezultate je moguće kvantificirati, a odgovornost se regulira određenim normama. Satisfakcija za uspjeh ili neuspjeh iscrpljuje se u materijalnoj nagradi ili kazni i nužno ne podrazumijeva unutarne uvjerenje. Poziv, s druge strane, nužno podrazumijeva uvjerenje u viši smisao posla, a satisfakcija se ne iscrpljuje u materijalnoj nagradi ili sankciji, već podrazumijeva unutarne zadovoljstvo uspjehom,

ili samoprijekor zbog neuspjeha. Kada Max Weber opisuje osobine naučnika, u knjizi *Duhovni rad kao poziv*, on kaže da bez posebne posvećenosti i strasti, kojoj se ljudi izvan nauke rugaju, ne može se biti pravi naučnik. Štaviše, on dodaje da bez te svojevrzne opijenosti ne vrijedi se ni uputiti u tom pravcu. Veliki naši učitelji od prve generacije muslimana pa do danas odgajali su ljude pune volje i zanosa. Da

bismo to postigli moramo se veoma praktično vraćati našim izvorima, moramo se vraćati Poslaniku, a.s., treba nam mnogo više edeba. To nije lahko postići. Mnogo je jednostavnije reorganizirati studijske programe i odsjeke na fakultetima ili inovirati plan i program u medresama nego li razviti takvo obrazovanje, jer ono uključuje razum i srce, traži potpunu predanost, ono traži više od diskurzivnog znanja.

Konačno, učenici i studenti koji se obrazuju u našim školama, medresama i na fakultetima trebaju ponijeti određena znanja i vještine, te razvijenu volju i usmjerenje ka pozivu. Štaviše, bez te dimenzije sav naš rad bi bio manjkav i bez pravoga smisla. Predstoji nam mnogo napornog rada uz mnogo volje da ostvarimo taj cilj. To je pravi izazov pred kojim se nalazimo i na kojeg trebamo odgovoriti.

الموجز

يجب علينا التخطيط للمستقبل ضمن حدود قدراتنا

حوار مع الدكتور عامر كاريش

سنادا طاهيروفيتش

تحدثنا في هذا الحوار مع الدكتور عامر كاريش، مدير إدارة التعليم والعلوم في رئاسة المشيخة الإسلامية في البوسنة والهرسك، عن أسباب ودوافع وأهداف الخطة العشرية واستراتيجية تطوير المؤسسات التعليمية والعلمية في المشيخة الإسلامية في البوسنة والهرسك، وتعليم الكوادر لاحتياجات المشيخة الإسلامية، وعن مستقبل المدارس الثانوية الإسلامية، ورسالة المشيخة الإسلامية في مجال التعليم، وغيرها من المسائل.

Summary

IT IS OUR DUTY TO PLAN FOR THE FUTURE
WITHIN OUR CAPACITY

Interview with Dr. Amir Karić

by Senada Tahirović

In this interview with Dr. Amir Karić, director of the Directorate for education and academic research of the Riyasat of the Islamic Community in BiH, we discussed reasons, motives and aims of the project of creating *Ten years plan and strategy for the development of educational and academic institutions of the Islamic Community in BiH*, we also discussed education of the staff for the needs of the Islamic Community, the future of *madrassas*, the mission of the Islamic Community in the field of education and a number of other issues.